

‘Nederlands pootgoed zou Indiase aardappelsector goed doen’

Nederland staat bekend als aardappelland, maar qua volumes vindt de meeste productie plaats in China en India. Nederlands pootgoed en Nederlandse kennis over veredeling, teelt, bewaring en verwerking zou de aardappelsector in India en Indonesië en bijvoorbeeld Chili flink vooruit kunnen helpen. Dat wijst Wageningse onderzoek uit in het kader van internationaal beleidsondersteunend onderzoek (BOCI), gefinancierd door het ministerie van EL&I.

India

India is na China de tweede aardappelproducent ter wereld. De gemiddelde opbrengst blijft echter steken op 18 ton per hectare, terwijl 50 tot 60 ton potentieel mogelijk is. En wordt in Europa grofweg de helft van de oogst verwerkt tot chips of friet met een hogere marktwaarde, in India gebeurt dat slechts met één procent van de oogst.

Daar liggen dus kansen voor Nederlandse bedrijven, zegt Romke Wustman van Praktijkonderzoek Plant en Omgeving (PPO) van Wageningen UR. Hij bracht met collega's van Plant Research International (PRI) en LEI de kansen voor samenwerking tussen Nederland en de Indiase aardappelsector in beeld. Opbrengsten kunnen flink stijgen met betere

phytophthorabestrijding, bemesting en bewaring. Met een betere afzet en verwerking is er meer aan aardappels te verdienen. De kansen liggen vooral in het verbeteren van het rassenpakket, het pootgoed en de pootgoedindustrie. Nederlandse aardappelrassen zijn beter geschikt voor de verwerking tot chips en friet. Het handelsbeleid van India staat echter geen invoer van Nederlands pootgoed toe. ‘Dat opengooien zou de hele sector in India veel goed doen’, zegt Wustman. ‘Nederlandse bedrijven kunnen dan samen met Indiase bedrijven de Indiase pootgoedindustrie gaan verbeteren en moderne verwerkingsfaciliteiten gaan inrichten. Dat is in beider voordeel.’ India zou ook van het DuRPh-project (zie pagina 5) voor phytophthoraresistente

rassen kunnen profiteren, denkt Wustman. De ziekte is ook in India een groot probleem. ‘India staat huiverig tegenover GMO's. Maar DuRPh draait om cisgenese, wat dicht tegen traditionele veredeling aanzit.’

Indonesië

In Indonesië deed Wustman met collega's van PRI en het Indonesische onderzoeksinstituut voor groente IVEGRI een experiment dat liet zien dat het economisch rendabel is voor Indonesische telers om frequenter nieuw pootgoed te kopen, in plaats van de oogst van vorige jaren als pootgoed te gebruiken. Dit natelen is gangbaar want het is makkelijk en lijkt goedkoper, maar gaat ten koste van de opbrengst.

In vervolgonderzoek wordt nu de meerwaarde van Nederlandse aardappelrassen in Indonesië getest. ‘We hopen dat dit de markt opent voor Nederlandse rassen’, zegt Wustman. Hij denkt dat Nederlandse rassen opbrengsten kunnen verhogen en geschikter zijn voor verwerking tot chips of friet.

Chili

In Chili wordt net als in India weinig verdiend met verwerking van aardappels, terwijl er wel vraag naar is. Interessant zijn bijvoorbeeld de lokale landrassen die op het eiland Chiloe voorkomen, die vermarkt zouden kunnen worden als speciaal product. ‘Restaurants verkopen frieten uit België, terwijl ook Chili veel aardappels teelt’, vertelt Huub Schepers van PPO. Schepers bracht de aardappelketen in Chili in beeld. Ook bezocht hij met PRI-collega Anton Haverkort vorig jaar december de landbouwdagen van het lokale landbouwinstituut INIA. Komende december worden de landbouwdagen georganiseerd op de INIA-locatie in Osorno, die zich richt op de aardappelteelt. Tijdens de landbouwdagen zoeken de Wageningse onderzoekers samenwerking met hun collega's van het INIA. ‘Uitwisseling van kennis over phytophthora, duurzame teelt en verwerking kan de sector in Chili vooruit helpen. Net als in Argentinië, hopen we dat door samenwerking met Chileense onderzoekers ook Chileense en Nederlandse bedrijven gaan samenwerken.’

Aardappeloogst in China.

Contact: romke.wustman@wur.nl
0320 - 29 13 62
huub.schepers@wur.nl
0320 - 29 16 36